

ни-ти никакъ не обычатъ. Такывы сж: Богъ и отечество. Само това или не. Срѣденъ пжть въ отношеніе камъ тѣхъ, между любовь и не любовь, нѣма. А пжкъ на Търновцы ся струваше, чи има тоя пжть, та като за огледало бѣше имъ старый-тѣ, мѣдрый-тѣ, искусный-тѣ, уважаемый-тѣ като разумень мжжь, увѣнчанный-тѣ съ царскж немилость, нѣколко вечь намъ познатый Радомиръ Сурсувуль.

Да ся запознаемъ съ Радомира малко по-добрѣ. Ала трѣбва първо да познаемъ Търново, расположеніе-то на мѣсто-то, както и мѣстоописателны-ты отношенія отъ него, кои-то щжть ни потрѣбать испослѣ за въ по-важенъ случай.

Търново е въ долиня-тж, чрѣзь кож-то тече Янтра отъ Старж-Планиня камъ Дунава. Тая рѣка ся съставлява отъ горскы потокъ, скача отъ стѣня на стѣня, спада отъ высоты-ты, пѣни ся, бучи, пролѣтъ расте, лѣтѣ спада, приесень пакъ расте, а зимѣ не търпи на себе ледены оковы. Надъ нежъ, на половинж-тж ъ, коя-то е по-близу до извора, намѣстила ся е българска-та столица. Тя е избрала за себе си мѣсто въ тѣснж-тж долиня тамъ, дѣто Янтра ся извила на лжкатушки като змя, просича каменито-то бърдо и прави два неравны кжта. Отъ широкый кжтъ отстжпятъ на далѣчь бърда и окржжажщиць го на полукржгъ, правять измежду него и себе малко равнище което кат' чели е отъ природж-тж отрѣдено за градъ. На туй равнище ся е разширило Търново, усрѣдоточено около равнище-то, окржжено повечето отъ рѣкж-тж, а само отъ еднаж странж съ двѣ кжщы. Градъ-тѣ е прѣминяль и рѣкж-тж, нѣ само толкось, колко-то му са допустили бърда-та, кои-то ся въздигатъ надъ града то като малкы брѣгове, то като стрьмны бърда. По едны-ты ся простирахж кжщы и кжщыцы, по другы-ты съ мхъ покриты стѣны и брашлянъ. Между тья